

In response to persecution. Project on Global Christian Communities (Under Caesar's Sword), University of Notre Dame Center for Ethics and Culture, 2017,
https://ucs.nd.edu/assets/233538/ucs_report_2017_web.pdf

Gennem besøg, feltundersøgelser og interviews har 17 forskere i perioden fra 2014-2015 kortlagt hvordan kristne i 25 lande responderer på forfølgelser og manglende tros- og religionsfrihed. Rapporten fremlægger en typologi over typisk respons, nogle overordnede konklusioner, og en række detaljerede anbefalinger til forskellige aktører, heriblandt både eksterne kirker og akademiet.

Strategier i mødet med forfølgelse og manglende tros- og religionsfrihed:

- 43% - overlevelse
  - 38% - tilpasning
  - 19% - konfrontation
1. Overlevelse: I en situation med forfølgelse er den mest almindelige strategi overlevelse, dvs. den mindst proaktive form for modstand mod forfølgelse. Det kommer til udtryk i form af undergrundskirker, flugt, tilpasning eller støtte til undertrykkende regimer.
  2. Tilpasning: Kristne grupper sikrer deres trosfrihed gennem at udvikle relationer både til andre kristne grupper, til ikke-kristne grupper og til sekulære aktører.
  3. Konfrontation: Indebærer at bære vidnesbyrd om troen, afsløre uretfærdighed, og mobilisere andre til modstand mod uretfærdighed, for at kræve trosfrihed.

Ikke-vold: I langt de fleste tilfælde er den kristne respons på manglende tros- og religionsfrihed ikke-voldelig, og terroraktioner som hævn er stort set ikke-eksisterende.

Teologiens rolle: Teologisk refleksion – specielt den teologiske forståelse af lidelse, kirke og kultur – spiller en rolle for kristne gruppers respons på forfølgelse.

Mønstre i forhold til kirkesamfund: Protestantiske evangelikale og karismatiske grupper er udsat for mere forfølgelse end traditionelle protestanter, katolikker, ortodokse kristne og andre kristne grupper forbundet med traditionelle kirkesamfund. Responsen fra protestantiske evangelikale og karismatiske grupper er typisk overlevelse og mere sjældent konfrontation, men sjældent tilpasning. Traditionelle protestanter, katolikker, ortodokse kristne og andre kristne grupper er derimod mere tilbøjelige til at respondere med tilpasning.

Ikke blot passive ofre: Graden af undertrykkelse bestemmer kun til dels kristne gruppers respons; der er stor kreativitet i forsøgene på at eksistere i vanskelige kontekster.

Succesfuld respons: Forskellige strategier og strategier i kombination forbedrer forholdene for kristne grupper, og er værd at efterligne i andre kontekster.

Anbefalinger til handling for forskellige grupper:

De forfulgte grupper selv:

1. etablering af netværk mellem forskellige forfulgte grupper
2. national fortalervirksomhed er mest virksomt når det finder sted uformelt og gennem relationer opbygget med lokale og nationale aktører.
3. antagelse af og integration i den lokale kultur.
4. blive deltagende aktører i lokale samfund.
5. undgå modstand som kunne være undgået i forhold til kulturelle eller sociale emner.
6. engagement i tværreligiøse initiativer for at adressere fattigdom og marginalisering.
7. fejring af helligdage sammen med andre trossamfund og diapraksis projekter i forhold til fred og forsoning.
8. etablering af et 'early warning system', som giver mulighed for risikovurdering (diskriminerende lovgivning, had-tale, vold mod bestemte grupper).
9. bevare historien og de fysiske efterladenskaber (ødelagte bygninger, kirker, seminarier osv.)
10. balancere mellem korttidsstrategier om overlevelse og langtidsstrategier om relationsbygning
11. samarbejde og netværk mellem kristne menigheder.

Ikke-stedlige eller multinationale ngo'er

1. Fortsat fortalerskab for forfulgte kristne
2. kampagne i solidaritet med forfulgte gennem bøn, besøg, uddannelse, træning og følgeskab.
3. fortalerskab drevet af de forfulgtes behov.
4. kontekstualisering af fortalerskabet og centrale begreber som 'frihed', og undgå at kristne grupper kommer til at fremstå som femte kolonne grupper for vestlige aktører.
5. udvikle lokale partnerskaber mellem ngo'er og forfulgte kirker, vise solidaritet og sikre kirkerne mandat til at handle på egen hånd.
6. udvikle netværk som inkluderer ikke-stedlige ngo'er, lokale kirker og globale aktører, som kan kommunikere erfaringerne fra lokale kirker.
7. hvor det er passende at opmuntre lokale kirker til at indgå i civilsamfundet
8. mobilisere diaspora-grupper i fortalervirksomhed for forfulgte grupper i oprindelseslandet.
9. at vælge den rigtige og mest frugtbare strategi i konfrontationen af forfølgere – stille diplomati eller 'naming and shaming'.
10. fortalerskab for alle forfulgte minoriteter i en kontekst.
11. skab en samlet stemme på tværs af grupper og denominationer.
12. skab brede trosbaserede og sekulære koalitioner omkring specifikke områder
13. brug også ikke-rettighedsbaseret sprog og begreber som appellerer til egeninteressen for magthaverne
14. understreg de positive sociale effekter af øget tros- og religionsfrihed
15. speciel indsats i konfliktområder, hvor trosfriheden er under stort pres.
16. indsats i forhold til religiøs alfabetisering
17. fortalervirksomhed i forhold til multinationale selskaber, som har aktiviteter i de pågældende områder.
18. opmuntre udviklingen af historiske narrativer, som understreger minoriteters historiske betydning og bidrag.

Eksterne aktører og multilaterale institutioner

1. lig ikke under for misforståelsen om en modsætning mellem fremmelse af tros- og religionsfrihed og gode bilaterale relationer
2. understreg vigtigheden af religionsfrihed som en frihedsrettighed.
3. fasthold fokus på religionsfrihed og overtrædelser som emner af international vigtighed.
4. anvend både rettighedsbaserede begreber og egeninteressebegreber.
5. samhandel og rettigheder må begge inkluderes i aftaler og dialoger
6. 'smarte' forhandlingsmåder, som understøtter lokale initiativer
7. lokale krænkelser af tros- og religionsfrihed italesættes i dialoger
8. krav om beskyttelse af minoriteter fra myndighedernes side
9. tros- og religionsfrihed inkluderes i evalueringer af menneskerettigheder
10. byg koalition mellem forskellige minoriteter i en kontekst
11. vurder lokale etiske og sociale ressourcer i forsøget på at gøre tros- og religionsfrihed kulturelt relevant
12. tilbyd træning af myndighedspersoner i tros- og religionsfrihed
13. fortalervirksomhed i større netværk – fx EU EAS
14. sikre troværdighed ved at have samme fokus på nationale som internationale forhold.
15. hjælp til repatriering eller asyl for forfulgte kristne
16. sikre forståelse af at krænkelse af tros- og religionsfrihed er en af grundene til migrantkrisen
17. sikre viden blandt egne migrantarbejdere om tros- og religionsfrihed
18. stater bør kun deltage i interreligiøse samlinger hvor der er en genuin og oprigtig interesse i at fremme tros- og religionsfrihed for alle.

Eksterne kirker og kristne grupper

1. kirker må reflektere over deres globale ansvar, og bygge relationer på tværs af denominationer især til evangelikale og pentekostale grupper
2. med hensyn til mellemøstens kirker bør kristne ledere i Vesten fremhæve disse kirkers bidrag til den globale kirke og til deres lokale kontekster
3. de globale netværk bør invitere både majoritetskirker og minoritetskirker fra samme kontekst til at bidrage og fremme tros- og religionsfrihed.
4. i Centralasien bør dialogen mellem protestanter, katolikker, ortodokse og muslimer fremmes for at nedbryde fordomme mellem grupperne.
5. eksterne kirker skal bygge tillid mellem lokale kirker og sikre solidaritet
6. kirker bør støtte ngo'er, som tilbyder træning, bøn, evangelisation, og fællesskab for isolerede grupper i vanskelige kontekster.
7. kirker bør støtte internationale ngo'er, som støtter forfulgte kristne.
8. øget bevidsthed om konsekvenserne ved manglende tros- og religionsfrihed i kirker i kontekster hvor der ikke er udfordringer med begrænsninger af rettigheder
9. fokus på tros- og religionsfrihed i uddannelse af præster
10. sikre stemmer fra den forfulgte kirke på lokalt og nationalt niveau
11. kirkerne bør sikre dialog mellem myndigheder og kirker for at nedbryde fordomme
12. eksterne kirker kan sikre finansiering til lokale kirkers sociale arbejde.
13. kirker som er engagerede i forfulgte kristne må anerkende deres egne tidligere tiders fejl og diskrimination af andre grupper.

14. kirker bør understøtte socioøkonomisk udvikling og relationsbygning i lande med ekstremistiske grupper.
15. kirker bør være klar over ansvaret, som følger med evangelisering, og adressere de mulige misbrug som evangeliseringen blandt økonomisk fattige har medført.
16. kirker bør kun deltage i interreligiøse samlinger hvor der er en genuin og oprigtig interesse i at fremme tros- og religionsfrihed for alle.
17. kirker bør skabe interreligiøse relationer proaktivt og ikke blot reaktivt i en krisesituation.

Medier og journalister

1. medier bør fokusere på en balanceret rapportering omkring manglende tros- og religionsfrihed og de forskellige årsager
2. journalister fra Vesten må lære hvordan tro spiller en mere vital rolle i mange ikke-vestlige samfund ikke blot i forhold til religion men også i forhold til konfliktløsning, økonomisk vækst, fremme af demokrati og fredsmægling.
3. vestlige journalister må blive lige så dygtige til at forstå religiøse emner som politiske og økonomiske emner.

Akademiet

1. balanceret og objektiv forskning om tros- og religionsfrihed i kontekst
2. fokus på at fremme tros- og religionsfrihed gennem politikudvikling
3. fortsat udvikling af en teologi om forfølgelse
4. fremdrage relevante forbindelser mellem forfølgelse og kirkehistorie, etik, praktisk teologi og missiologi
5. etiske implikationer af tros- og religionsfrihed i forhold til protest mod myndigheder, ret til omvendelse osv.
6. fremhæve de mellemøstlige kirkers erfaringer og betydning for den globale kristendom
7. partikulær såvel som komparativ undersøgelse af tros- og religionsfrihed nødvendig
8. jura, politologi, international politik og fredsstudier har alle ansvar for at adressere tros- og religionsfrihed.

Forretningslivet

1. kendskab blandt ansatte og udsendte til tros- og religionsfrihedstænkningen såvel som ikke-diskrimination
2. firmapolitik som forpligter på at fremme tros- og religionsfrihed på lige fod med alle andre rettigheder
3. fremhæve sammenhængen mellem tros- og religionsfrihed, økonomisk vækst og social stabilitet.
4. virksomhedsledere må være opmærksom på udfordringerne i alle de kontekster, som de opererer indenfor.
5. afstandtagen fra krænkelser af tros- og religionsfrihed
6. krav om respekt for rettigheder fra leverandører
7. stadig dialog med relevante lokale og nationale myndigheder
8. samklang med FN's *global compact* for virksomheder

FOLKEKIRKENS
MELLEMKIRKELIGE RÅD

/jaj